

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7708/2021
30.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Оливера Бабић, адвокат из ..., против тужених Општине Рашка, чији је законски заступник Општински правобранилац и ЈКП „Рашка“ из Рашке, уз учешће умешача Компаније Дунав осигурање а.д.о. – Филијала Краљево на страни туженог ЈКП „Рашка“, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 459/21 од 01.06.2021. године, у седници одржаној 30.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 459/21 од 01.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 56/20 од 25.09.2020. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени, као солидарни дужници, да тужиоцима, на име накнаде материјалне штете плате и то: тужиоцу АА на име накнаде радова на санацији оштећења на кући 117.856,25 динара, са законском затезном каматом од 15.06.2017. године, као дана настанка штете до исплате и на име оштећења ствари 74.500,00 динара са законском затезном каматом од 22.09.2020. године, као дана вештачења, до исплате; тужилци ББ на име оштећења ствари 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.09.2020. године, као дана вештачења, до исплате. Ставом другим изреке, за износ преко досуђеног из става првог изреке, тужбени захтев је одбијен као неоснован и то: тужиоцу АА на име накнаде радова на санацији оштећења на кући за 117.856,25 динара и на име оштећења ствари 74.500,00 динара; и тужилци ББ на име оштећења ствари 80.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима плате на име трошкова парничног поступка 113.370,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 459/21 од 01.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалба тужилаца, тужених и умешача на страни туженог и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке у делу којим је одлучено о накнади материјалне штете и то: тужиоцу АА на име накнаде радова на санацији оштећења на кући 117.856,25 динара и на име оштећења ствари 75.500,00 динара, са законском затезном каматом од 22.09.2020. године, као дана вештачења, до исплате; и тужилци ББ на име оштећења ствари 80.000,00 динара са

законском затезном каматом од 22.09.2020. године, као дана вештачења, до исплате и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке којим је одлучено о камати на досуђени износ накнаде материјалне штете на име радова на санацији оштећења на кући тако да гласи: обавезују се тужени да на досуђен износ накнаде материјалне штете на име радова на санацији оштећења на кући из става првог изреке пресуде тужиоцу АА плати законску затезну камату на тај износ почев од 22.09.2020. године, као дана вештачења до исплате, а захтев за камату од 15.06.2012. године до 21.09.2020. године се одбија као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог ЈКП „Рашка“ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци АА и ББ су благовремено изјавили ревизију, побијајући је у потврђујућем делу којим је делимично одбијен захтев за досуђење материјалне штете, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим да тужилац АА изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија у преиначујућем делу којим је одлучено одбијањем дела захтева тужиоца за камату на досуђени износ материјалне штете, а како то произлази из навода ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије тужилаца у делу у ком је изјављена против потврђујућег дела другостепене пресуде којим је делимично одбијен захтев тужилаца за досуђење материјалне штете, на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 19.09.2017. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког од тужилаца појединачно, с обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Тако у односу на тужиоца АА вредност предмета спора побијаног дела је 192.356,25 динара, док у односу на тужиљу ББ је 80.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на сваког тужиоца појединачно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца изјављена против потврђујућег дела другостепене пресуде којим је делимично одбијен захтев тужилаца за досуђење материјалне штете недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца у односу на преиначујући део другостепене пресуде којим је одлучено о делу његовог захтева за камату на досуђени износ материјалне штете, у смислу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у наведеном делу ревизију изјавио тужилац против другостепене одлуке којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о камати, која не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Наведено преиначење у делу одлуке о камати као споредном потраживању, ревизију тужиоца не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија против одлуке о камати, није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**